

VLISSINGSCH

COURANT.

Vrijdag

7 October.

De uitgave deser Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaars en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. regelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Grootte Rijkdommen.

Men verneemt uit sommige bladen, dat de waarde der inkomsten van eenige groote handelhuizen in Londen heeft doen kunnen, dat één handelshuis zij- jaarlíksche inkomsten heeft opgegeven te bedragen 840,000 twee andere ieder f 480,000 en verscheidene 300,000.

De Sissowor maakt ons bekend met het landbezit der graven van Sutherland, hetwelk niet minder dan 90,000 Bunders beslaat; en zoo weet men van onderscheidene andere rijke partikulieren, welke eene bezazende uitgestrektheid van Engeland's. Schotland's of Ierland's grond hunnen eigendom noemen.

In een land, waar jaarlijks eene zeer groote massa menschen door honger en ellende omkomt, moet het de den bedaarden opmerker groote zwaarigheid timoeden, hier de stelling te beamen: *Tout est au mieux dans le meilleur des mondes.*

Wanneer men sommige personen over deze ongelijkheid der verdeling van den rijkdom onderhouft, (waar- de tegenwoordige inrigting der maatschappijen voor niet gering gedeelte aanleiding geeft,) zullen zij be- roepen, dat de opeenhooping van rijkdom in weinigen den bron is van veel goeds. Naar mate een hon- daar rijker is, zal hij grooter ondernemingen kunnen en, waarmede niet, zelden ontdekkingen gepaard gaan, en nieuwe uitwegen worden opgespoord; waar- van het land in 't algemeen later groote voordeelen behaalt.

Nog zal men zeggen, dat, naarmate de land- eigendommen uitgestrekter zijn, de eigenaar meer kosten zal kunnen aanwenden, om dezelve te ver- beteren, op eene volkomen wijze te doen beweren en van alle nieuwere uitvindingen gebruik ma- kende, de opbrengst der landen veel grooter te doen zijn, dan daarvan, voor zoover dezelve in vele onder- deelen waren gesplitst gebleven, zou hebben kunnen worden verkregen.

Daar deze beide beweringen met deugdelijke bewij- sen kunnen worden gestaafd, kan men niet wel anders dan dezelve toestemmen.

En nogtans kan men, ook daarna, nog op de juist zekere gronden beweren: dat de opeenhooping der rijkdommen, bij enkelen, volstrekt geene wen- selijke zaak is voor het geluk van eenen Staat.

Ik kom daardoor de magt, welke door kapitalen wordt ontwikkeld, te veel in de handen van weinigen, en wordt het staatsbestuur daardoor te zeer in die magt onderworpen, om het belang van allen, overeenkomstig dezelfde duren en heiligen plicht, te kunnen bevorderen, waar dit noodig is.

In een land, waar geene welvoorzien schatkist be- staat, zal de uitpraak, over oorlog of vrede, over de voeren groote ondernemingen ten algemeenen alle, doorgaans veel meer van eenige weinige ka- pitalen afhangen, dan van de regering.

Verzchaffen die groote kapitalen veel meer ge- denheid, midtelen te werk te stellen, door welke de uitgaven, die anders zouden moeten gedaan wor- den, te ontgaan, om door kunst te doen verrigten, en anders gaarne de mensch met zijne natuurkrachten verrigten zou. Men wint dan meer en hoop op één en meer op. Maar op duizende andere punten wordt de alrethans keukemeester, en worden er onoverko- mbelijke grenselen gesteld aan den stoffelijken en zede- len voortuitgang der talrijke menigte.

De groote rijkdommen verwekken daarenboven armoede, heerschzucht, kleinachting voor geringeren, en daad, verwijdering der menschen van elkan- der.

De groote rijkdommen en de overdadige pracht en glorie daarmede gepaard, verwekken bij de groote menigte, die niet genoeg van het noodige heeft, af- weert, ontevredenheid; en geven daardoor niet zeldenleiding tot verschrikkelijke uitbarstingen, zoo niet algeheele omkeering der gevestigde maatschap- pen.

Waardeert men deze bezwaren, zoo als zij het ver- noemen, (en er bestaan nog meerdere,) dan komt men eindelijk tot het besluit, dat de voordeelen geenszins

de nadreelen aan de opeenhooping van rijkdommen verbonden, kunnen opwegen.

Hierbij komen nu nog twee gewigtige be- denkingen:

a. dat de voordeelen, in den aanvang door ons omschreven, welke de groote rijkdom van enkele handelaren in staat stelt, voor een land te behalen, ook evenzeer zonder zulk eenen opeenhoopen rijkdom kunnen worden verkregen. Daartoe behoort dan slechts gemeenschappelijke samenwerking, hoedanig men die in de laatste tijden meer en meer opmerkt, en waaraan veelvuldige maatschappijen (at allerlei onder- nemingen derzelver ontstaan te danken hebben. Hon- derd individua's vereenigd, brengen dan hetzelfde tot stand, wat anders één enkel vermogend handelshuis zou gedaan hebben, en het voordeel wordt nu over die honderd verdeeld, welke daarvan leven en er alzoo vortier door verspreiden, zonder dat er overladige weelde uit ontstaat of gelegenheid om het grootste deel der overwinsten bij een reeds groot bestaand ka- pitaal op te hoopen.

Noodzaak voor, behoefte aan zulke exorbitante ka- pitalen, by enkelen, bestaat er dus niet, en zoo neen, dan vervallt, bij de overweging der door ons opgenoemde bezwaren, ook geheel en al het wenschelijke van zulke opeenhoopingen voor het geluk en den voorspoed der Staten.

Wij spraken hier van de groote, bijzondere ka- pitalen in den handel gebezigd. Doch nu die in den landbouw? Wij zagen het nog voor kort in een Fransch Tijdschrift ter verspreiding van nuttige weten- schappen met statistieke tabellen gestaafd, dat op eene gegeven uitgestrektheid gronds in Engeland veel meer wordt geproduceerd dan op eene gelijke uitgestrektheid van dezelfde deugdelijke gehalte in Frankrijk.

De Fransche auteur schrijft zulks daar toe, aan de meerdere kunde, in Engeland onder de landbouwers verspreid; doch zeker is het dat ook vooral de ruime middelen der groote rijke grondbezitters, om alle nuttige verbeteringen op hunne goederen te kunnen doen invoeren, hiervan als eene voornaame oorzaak te beschouwen zijn; en dat bij het meer gesplitst zijn der eigendommen in Frankrijk, gevolg van de voor- laatste omwenteling, bij de kleinere landeigenaars aldaar die middelen niet in die mate bestaan. En wat is nu de vrucht hiervan voor Engeland? Leeft nu de Engelsche platte land-bewoner beter, ruimer dan de Fransche?

Juist het omgekeerde is waar, zoo wij de beschrij- vingen van geloofwaardige Britsche en andere schrijvers, welke dit onderwerp behandelden, vertrou- wen mogen.

De vrucht der meerdere opbrengst, bij een dobberend regt op de voornaamste artikelen van den land- bouw, komt in de kassen der groote grondbezitters; en hun zoo veel meer voortbrengend kapitaal verlangt er eene des te hoogere waarde door; zoodat zij slechts zelden behoeven te realiseren, om zooveel meer vlottend kapitaal te hebben dan zij voorheen bezaten.

Wij willen toestemmen, dat overvloed of vermeer- dering van producten in een land, waar geen of waar een vast inkomend regt op de granen bestaat, moet leiden tot meerdere goedkoopheid, wanneer niet andere landen zooveel behoefte hebben, dat zij dien overvloed komen weggooien; of wanneer geene spe- culanten met groote kapitalen van den overvloed gebruik maken, om groote voorraden in hunne maga- zijnen weg te sluiten tegen tijden van meerdere duurte, door misgewas, door mindere bouwng van granen enz. enz.

Doch de eerste hier voorwaarden, het vaste regt, bestaat in Engeland niet; en de beide laatste omstan- digheden vinden zeer dikwyls ook in andere landen plaats, en gaan de duurzame goedkoopheid der pro- ducten in 't algemeen te keer. Nog komt daarbij het meerdere verbruik van granen tot andere einden, dan de gewone voeding van den mensch, door een ieder benoodigd. Wanneer naar gelang van de toe- genomen productie van granen in Engeland, de consumtie van bier of geestrijke dranken bij de wegstelde klasse is toegenomen, zal het brood, ten gevolge van de meerdere productie, niet goedkoper zijn, en zoo ook in elk ander land.

Het voordeel, hetwelk eene grootere productie, gevolg van uitgestrekter landbezit oplevert, mag dus in geenen deels nog bepaaldelijk worden aangenomen een stellig voordeel voor het algemeen, voor alle

klassen te zijn. Onderscheidene oorzaken kunnen zich hiertegen verzetten, en doen dit ook in den regel werkelijk.

Doch daar, waar de landeigendom zeer verdeeld en bijgevolg het getal landbezitters zeer aanzienlijk is, komen de vruchten van den arbeid des landmans dadelijk onder zijne eigene beschikking en van elke verbetering door hem ingevoerd, welke meerdere op- brengst verschaft, geniet hij-zelf het voordeel.

Wanneer aan den nu kleinen grondbezitter, wara hij arbeider geweest, slechts een klein loon als vrucht voor zijnen arbeid was toegelegd geworden, dan zouden geene producten van den landman onder zijne onmid- dellijke beschikking zijn gekomen. Hij zou met zijn klein loon afhankelijk zijn geweest van de markt- prijzen der producten, waarop door zoovele oorzaken en omstandigheden, buiten zijn bereik, invloed kon worden uitgeoefend.

Men behoeft hierbij nu slechts te voegen, hoezeer zelfs reeds een klein bezit aanspoort en prikkelt om hetzelfde te vermeerdere en te verbeteren, hoe dus de vlijt zowel als de spaarzaamheid hierdoor worden aangemoedigd; hoe veel meer belang de eigenaar heeft hij rust en orde in den Staat, en de veiligheid van personen en eigendommen; dan de bij den dag levende arbeider of dagloner, — om het daarna buiten allen twijfel te stellen, dat de zoo uitgebreid mogelijke verdeling van den landeigendom heilzaam zijn moet voor het geluk en de orde van den Staat, en voor den welstand van verreweg de grootste meerderheid zijner burgers.

Na deze bewijzen geleverd te hebben, volgt de conclusie, dat de zoo bovenmatige opeenhoopingen van kapitalen bij weinigen, welke men schier overal in dezen tijd ziet plaats vinden, gelijkijdig met de verarming der middel- en mindere klassen, de ernstige aandacht der staatsbesturen verdient, en zoover de wetgeving maar immers vernag, hiertegen door dezelve behoort te worden gewaakt.

De Therapeuten, eene vijfde bijdrage tot de Merkellijke Geschiedenis der Israëlieten.

Wie zal in dat Babylon van meenen en gelooven mijn hant en toevlugt zijn? God!

Een deel der Esseen, hetwelk genoegzaam het geheele leven aan bespiegeling, overpeinzing en theorie toewijde, werd Therapeuten genaamd. Zij hielden zich meest in Egypte, en grootendeels in de nabijheid van Alexandrie op. Daar zij zich geheel en al aan diepdenkendheid, bovenzinnelijk- heid en wetenschappelijkheid overgaven, leefden zij, ten einden, op eene ongestoorde wijze, hunne neiging te be- vredigen, en om levens met lieden van onderscheidene denk- en handelwijzen buiten aanspraak te blijven, verre van het stadsgewoel en menschengewemel, in kluisen, tenten, gehuchten en landhuizen. De vijf boeken Mozes waren het hoofdonderwerp hunner meditatie en de een- voudige tekst, de bondige en dichterlijke stijl waarin zij opgesteld zijn, het bestendige uit hunner uitpuijzingen, fantastische zinnebeelden en hoogteltegenstrijdige uitleggin- gen. Om den geest, in het gebied dezer hersenschimmen en grillenwangerijen, een vrijen loop te laten, leefden zij niet alleen, in onthouding en armoede, maar zij legden zich daarenboven een streng vasten op. (1) Zoodanige le-venswijze, gevoegd bij de hitte van het klimaat, bragt hen bijna in gestadige geestvervoering, veroorzaakte droo- men en spookgezigten, gedurende welke zij de grenzen van het stoffelijke waanden te buiten, en in den zevenden hemel verplaatst te zijn.

In zijn werk de *vita contemplativa*, zegt PHILLO: « even als de Esseen zich met de betrachtning van pligten jegens hunne medemenschen onledig houden, bestaat er eene sekte, Therapeuten genaamd, die het leven in denken en peinzen slijt, en daaraan, alsmede aan de liefde tot hemel- sche dingen, alle overmaatsche belangen ten offer brengt. Zij verlaten hunne haaste en diarbaarste betrekkingen, ontvlieden hunnen huisselijken kring en de geheele men- schelijke samenleving, ten einde zich op het land, in hoven en eenzame streken, af te zonderen. Vele leden dezer sekte bevinden zich in Egypte, en wel het meest in de nabijheid van Alexandrie aan de zee Moria, waar zij woon- tenten opslaan, niet zoo dicht bij elkander als de huizen in de steden, ten welken op geen te grooten afstand, ten einde, tegen roovers en moordenaars, tot eene gemeen- schappelijke verdediging, gereed te zijn. Ieder Therapeut heeft nevens zijne woonkamer een vertrek, *Seminarium* of *Monasterium* genaamd, waarin hij de wet en de profeten beoefent, geboden opzigt en heilige liederen singt. Men bidt des morgens en des avonds, en brengt den overigen tijd met leeren, peinzen en het vervaardigen van god- dienstige gezangen door.

« De bijkomsten op den sabbat of rustdag hebben in een menigmaal van grooten omvang plaats, waarin, door middel eens afschutels, vrouwen van mannen afgezonderd zijn. De oudste der verzameling houdt een redevoering, welke met de meeste aandacht wordt aangehoord. De leden dezer sekten zijn ten uiterste matig; voor zonnen- ondergang gebruiken zij geen het minste voedsel; daar zij er zelf, die drie en zeven achtereenvolgende dagen door vasten. Over het algemeen eten zij slechts om te leven. Zij onthouden zich van voedsel uit het dierlijk; brood, zout en ijsop, zijn hunne spijsen, en water hun drank.»

« De schraalheid der Therapeutische keuken, wedijvert met de schamelheid hunner kleederdragt, die ter naauwernood tegen koude en hitte beschermt. Na eene doorlopende telling van negen en veertig dagen, laten zij zich ieder vijfzigsten dag, in massa, bij een lichte-maaltijd vinden, waaraan ook ongetruide vrouwen van zekere jaren, die uit godsdienstig geluften van kuisch- en eerbaarheid deden, worden toegelaten. De mannen zitten ter regte, de vrouwen ter linke zijde, de jeugd bedient den diens. De meergevorderden van jaren drinken het water laauw, de andere nemen het koud; geen wijn komt over hunne lippen. Eene doodsche stilte heerscht bij die verzameling, die echter nu en dan wordt afgebroken, door twistvragen over moeilijk te verklaren schriftuurplaatsen, welke ieder zich beijvert te beantwoorden en op te lossen. (2) Moest altijd nemen zij daarbij de allegorie te baat, stellende, dat de wet, even als de mensch, van ziel en lichaam is zamengesteld, zoodat de tekst of de letter, het licht, daarentegen, de verborgen en diep ingehulde zin of meening, als de ziel moet worden aangemerkt. (3) Bij het einde des maaltijds wordt ongezeten brood en zout omgedeeft; vervolgens heft de oudste der gasten een lied aan, hetwelk de andere dischgenooten aanhooren en; op gezette plaatsen, in refrain beantwoorden; dan verdeelen zich de aanwezenden in een mannen- en vrouwenkoor, ieder door een voorzanger geleid, om bij afwisseling, tot zonnenopgang, geestelijke liederen te zingen, waarna ieder naar zijn verblijf terugkeert.» (4)

Na helgen door PHILLO van de Therapeuten is medegedeeld worden, in later tijd, geene nadere berichten wegens dezelve aangekomen; zij verdwijnen allenga van het toneel der godsdienst-sekten. EPIPHANES zegt er weinig van. Tijdens het keizerschap van TRAJANUS wierp zich zekere ELXAS onder hen op, die vele nieuwigheden invoerde; hij leerde onder anderen, dat het uit volstrekt noodnood, geoorloofd ware, tot eene andere godsdienst of geloofsbelijdenis over te gaan, wanneer de inwendige zin der menschen dien wrevel slechts veraschuwde, en aan den eenigen God gehecht bleef. (5) Onder de regering van keizer CONSTANTIN, zouden twee Therapeutische vrouwen, met name, MARTHA en MARTHERIA zich zoodanig, door vroombheid en heiligheid, onderscheiden hebben, dat zij vergoed, en haar mondspreekel, benevens het aanraken harer kleederen, als onfeilbare genees- en heilmiddelen, tegen kwalen en gebreken werden aangewend.

Onder veranderde leerzelsels en gewijzigde zeden, verscheit de sekte der Therapeuten nog ten tijde van keizer JUSTINIANUS; doch is er, naderhand, geen spoor meer van hen te vinden; zeer waarschijnlijk dat de vervolging, door de Joden, onder dien keizer en zijne opvolgers verduurd, haar de nieuwe leer heeft doen omhelzen, waardoor zij met het Christendom vermengd, en voor de latere geschiedenis zijn verloren gegaan.

Het afgezonderd leven der Therapeuten, en het buiten aanraking blijven met de godsdienstwisten der Pharizeen en Saduceen, kan wellicht de oorzaak zijn, waarom geene melding van dezelve in het Nieuwe Testament wordt gevonden; ook neemt de Talmud, ten hunnen opzichte, een diep stilzwijgen in acht, ofschoon zoo wel in dit volumineuse werk, als in vele cabalistische boeken, een aantal meeningen, stellingen, denkbeelden en zinspelen zijn opgenomen, zonder vermelding van naam of afkomst, welke eene echt Therapeutische oorsprong verraden, waarvan ieder vriend des onderzoekers moet overtuigd, wanneer hij zich slechts de moeite neemt, de laatstgemelde werken, met het leven der Essenen, en de grondstellingen van PHILLO, zoo als dezelve, door dien geleerde beschreven zijn, te vergelijken. Overigens droeg de sekte der goddelijke openbaring hulde en eerbied toe, doch verloochende de overlevering, en heeft diensvolgens de Mischna of den Talmud in den geloove opgenomen. NATHANAEL.

(1) Het brood met zout, drink het water afgemeten, slaap op de aarde, leidt een koninkrijk leven, en leg u onvermoeid op de heilige leer toe. Talmud Tr. Aboth.

(2) Als drie te zamen aan een tafel eten, zonder zich over de heilige leer te onderhouden, dan is het als of zij van dooden-offeren gegeten hadden. Ibid.

(3) Naar Talmudische regelen, mag de tekst der heilige schrift, niet buiten den ontrouwdigen of letterlijken inhoud, verklaard of uitgelegd worden.

De aantekeningen der bij deze; en andere dergelijke veranderingen, gewisselde meeningen en gevoerde contraversie, kunnen in later tijd, vele houvaststoffen voor het samenstellen van Michas, Talmud en Midraschim, hebben opgeleverd.

(4) In het werk hetwelk wij tot leiddraad nemen, staat niets van eenig middel van bestaan vermeld!!

(5) Klart, faux prophete Juif, se joint aux Essenes, que l'on croit être les mêmes que les Essenes. C'était des Gnostiques Juifs. Il composa des formules de sermons extravagants, dont il faisait une partie du culte auquel il obligeait ses sectateurs. Il couronnait sa mariage. Cette secte fut depuis punie, sous le nom d'Esséniens. FLAURY, Hist. Eccl. A. 102.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, 28 September. Men heeft berichten uit Liverpool, van gisteren ochtend. De brand was den vorigen dag op nieuw uitgebroken. Er bevonden zich onder de rookende puinhooien nog zoo vele ligt ontvlambare stoffen, dat het niet bevreesden kan, dat deze voortsmelende weder vuur hebben gevat. Wel werd spoedig hulp toegebragt, doch eenige pakhuizen en stallingen werden, nog de prooi der vlammen. Men meldt uit Liverpool, dat de grond, welke door dit onheil is ledig ge-

brand, ruim genoeg is, om eene gansche stad op te bouwen. Volgens de laatste berichten was de brand weder gebluscht; doch men verkeerde altijd in vrees voor een nieuwe uitbarsting der vlammen. Men rekent de schade op ruim 700,000 p. st., waarvan de helft verzekerd was. Men is niet zonder verdenking, dat de brand door boos opzet is ontstaan.

— Het schip Aldij dat onlangs met eene lading ongelustschte kalk van Bristol naar Douglas voer, stootte onderweg op eene rots; het binnendringende water ontbrandde den kalk, hierdoor sprong het schip in de lucht. Van vijftien personen aan boord zijn er slechts twee gered.

— Er zijn depeches van de kaptijd nopens Port Natal ontvangen. Het schijnt dat de heeren dieper in Afrika zijn gedrongen.

FRANKRIJK.

Op den 19eren spoorweg tusschen Lijon en St. Etienne heeft den 29sten September een ongeluk plaats gehad, hetwelk erge gevolgen had kunnen hebben.

Van het konvooi, hetwelk 's middags ten 12 ure van Saint Etienne vertrokken was, is de eerste wagen, door het breken van deszelfs eerste as plotseling blijven stilstaan. De andere rijtuigen nog door derzelver voortgedreven, zijn daartegen aangebost en hebben dien wagen uit de rails gesmeten en verbrijzeld. De reizigers, die zich in dat rijtuig bevonden, hebben allen zwaardere of lichtere kneuzingen bekomen. Maar zoo het ongeluk gewild had, dat er juist een ander konvooi ware komen aanrijden, had er een toneel als dat van de linker Seine kunnen volgen.

— De bevolking van de Vereenigde Staten in N. Amerika bedraagt 17,063,000 inwoners, waarvan 14% millioen vrij en 2% millioen slaven of lieden van de kleur.

— De heer Negrier heeft aan de Academie der wetenschappen een middel, hetwelk bij ontdekt heeft, om de neushoelvingen te doen ophouden (*hemorrhagies nasales*) opgegeven. Dit middel, hetwelk zeer eenvoudig is; bestaat in het doen oplichten van den arm van de zijde van het neusgat, die den zetel is van de epistaxis.

— De heer Bellamers heeft uit Montevideo eene petitie aan den minister van marine gezonden, verzoekende dat het scheepsvolk van de Leopoldina Rossa in regten moge worden vervolgd, dewijl het stranden van hetzeive, waar bij 231 personen zijn omgekomen, aan den onwil van het scheepsvolk is toe te schrijven, hetwelk den kapitein niet heeft willen gehoorzamen, die daarbij ook is omgekomen.

— De Madridsche tijdingen, welke men te Parijs heeft, gaan reeds tot den 25sten, Helgen waarvan zij voornamelijk gewag maken, zijn de onbescherijfelijk stoute aanvallen, welke de bevolking der oorden, waar de zoutwerken gelegen zijn, onderneemt om zich die levensbehoefte te verschaffen, vrij van de zware prijzen, waaraan het monopolie der regering dezelve onderwerpt. Even als onlangs het zoutwerk van Monovar, is thans dat van la Rossa te Jumilla aangegrepen geworden. Een geweldige groote volkshoop heeft er, ondanks het vuren der wachters, eene trein van niet minder dan 50 karren met zout beladen en onder geleide van twee à drie honderd man weggevoerd. De politieke chef is thans, met al de troepen, waarover hij beschikken kon, van Murcia naar Jumilla op marsch gegaan. Men wacht nu, wat de uitkomst wezen zal. De Madridsche dagbladen noemen de lieden, welke zich aan deze plunderingen schuldig maken, contrabandiers; maar het is buiten kijf, dat in geheel dien omtrek de bitterste armoede heerscht, die ververgderd wordt doordien de hitte den grond zoo zeer heeft doen uitdroogen, dat hij volstrekt niets voortbrengt. Het gevolg van dit alles is, dat de inwoners uit de zuidelijke provincien van Spanje in groote menigte naar Algerie verhuizen, en dat die verhuizing nog veel sterker wezen zou, zoo zij slechts de middelen hadden om de reis te bekostigen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 3. October. Bij koninklijk besluit van den 29. September II. is tot secretaris bij den Raad van State benoemd, de heer mr. C. T. J. baron de Constant Bebeque, laatstelijk referendaris der 1e klasse bij dien Raad.

— Naar men verneemt zal, ter gelegenheid van het hooge Huwelijk van H. K. H. Mevrouw de Prinses Sophia der Nederlanden met Z. K. H. den Erf-Groot-Hertog van Saksen-Weimar-Eisenach, hetwelk op Zaterdag, den 8sten pleging in deze residentie zal worden voltrokken, op Zondag den 9den groot diner ten Hove zijn. Maandag den 10den, zal aldaar een groot bal plaats hebben, terwijl eene gala-representatie op Dinsdag den 11den, in den Konink. Nederduitschen, en op Donderdag den 13den, in den Konink. Franschen schouwburg zal worden gegeven.

— Men verzekert dat door de Hoofdstad en de stad 's Gravenhage aap het Doorluchtig Paar, huwelijks geschenken, bestaande in zeer fraai zilverwerk, zullen worden aangeboden.

— Naar men verneemt zal er aanstaanden Zaterdag middag, omstreeks 4 ure, bij gelegenheid van het Hooge Huwelijk, een optocht door de turf- en lastdragers alhier, in masquerade plaats hebben.

— Men schrijft uit Weimar, onder dagteekening van den 20sten September, dat H. K. H. de Groothertogin den 19den October naar Eisenach vertrekken zal, ten einde aldaar het jonge Echtbaar te ontvangen, dat den 22sten dier maand, deszelfs plegtigen intogt te Weimar zal doen.

— De Nieuwshode meldt, dat het beheer over het politie-wezen, voor het vervolg, uitsluitend door het departement van justitie zal worden gevoerd.

— Gisteren ochtend is in de Noord-Bemmer, bij Avenhorn, een verschrikkelijke moord gepleegd aan een meisje van zeventien jaren, hetwelk alleen te huis was, terwijl haar meester en vrouw zich ter kerk bevonden. De moordenaar heeft daarbij roof gepleegd. — Reeds in den namiddag van denzelfden dag is te Purmerende een man gearresteerd, die wegens dit gruwel veracht wordt.

(Handelsblad.)

— Het gerucht loopt dat te deser Stede vergift zoude hebben plaats gehad; dat de man des huns grijsaard van 83 jaren) reeds aan de gevolgen over is en dat zijne huisvrouw, die reeds 73 jaren telt, nevens de diensmaat in zeer bedenkelijke omstand den verkeert. Enige lijkschouwing moet dat van den hebben versterkt. Het vergift zoude zich bevonden in eene taart, welke verleden Vrijdag als een familie-geschenk herwaarts was gezonden; nadat van deze spijsje genuttigd was, werd het huns ongesteld en door hevige pijnen, zoo als bij vergiften worden opgemerkt, werd vooral de man aangebraken gevolgd elkander op en al de verschijnselen welke er door den geneesheer werden waargenomen, den bij hem kwaad vermoeden oprijzen. Men versta dat de persoon, die uit Utrecht de taart aan zijnen tante had overgezonden, 24 uren daarna reeds in ze stad aankam, om, naar het schijnt, op te nemen welken toestand zijne verwanten verkeerden. Die persoon is gisteren middag alhier, door de Politie, welken den meesten ijver en het beste overleg deze hoogst belangrijke zaak behandeld heeft, in hechtenis genomen en de Justitie overgeleverd. Zoodra wij meer attelg van deze zaak, welke ongelukkig veel geijkenis naar de mad. Lafargue schijnt te hebben, onderdijf zijn, wij onzen Lezers daarvan kennis geven. Opgelicht houden wij ons nog van de verschillende geruchten, welke in omloop zijn, gewag te maken; zoo ook om wij vooreerst geene namen, noch van den gen persoon, noch van degegeven, die men vermoedt vergift te zijn. (Nieuwshode.)

Nieuw uitgekomen Boeken.

H. Zeeman, het leven, de krijgshedrijven en de noodlottige van Z. K. H. den Hertog van Orleans, met deszelfs Lijf-tigheden en fraai portret van den overleden Hertog. Het Portret afzonderlijk op Chineesch papier.

Negen Fabels van la Fontaine, bearbeid met het doel, om Oordeel te scherpen, duidelijke begrippen te doen vonden smaak te beschaven en nuttige taakkennis te doen werven, als eene proeve van geestontwikkelend onderwijs de Franche taal, voor schoolgebruik en huiselijk onderwijs. Vierde honderdtal Handels, Charades en Logogryphen, voor beschaafde jeugd, door J. F. Boudijk.

Pieter Abraham de Rochefort, de Outrangeer zoo als hij is en moet zijn; eene bijdrage tot het verderfelijke van het opheffen van verscheidene winstgevende ambten in één persoon, B. Bekma, Med. Doctor te Hoogezaand.

Volledige vervoering der Franche Werklouder, naar een plan behandeld, volgens de laatste uitgave van de Diction de l'Academie Francaise, door P. F. J. Schmitz. Karoline Berpeldt, of moed en onderwerping, oorspronkel door Kristine van Beijeren.

Rochus Meenwroon, 1572, een verhaal door A. van Linde en zo del.

Merkwaardigheden uit het leven van Alexander, keizer van land door H. L. Empytais, uit het Fransch.

CORRESPONDENTIE.

Het stuk van Jan Regtuit in ons volgend No. — Het versje van Z. is niet voor ons blad geschikt.

ADVERTENTIE.

+++ Het Kollegie van Regenten over het ARM. + GAST- en WEESHUIS te Vlissingen, zal + Dinsdag den 11. October 1843, des voormiddags ten 10 ure precies, in de Directie-Kamer Gest. No. 1. (Gasthuis) in het openbaar aanbesteden, de levering van de voor bovengenoemde Gestichten, gedurende het jaar 1843 benoodigde LEVENSMIDDELEN, BRANDSTOFFEN, KLEDING, SCHOEISEL enz., omschreven in de conditien van Aanbesteding, welke dagelijks, met uitzondering van den Zondag, ter lezing liggen ten huize van Amanuensis en Reutemeester in de Wagenaarstraat Wijk I. No. 98.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6 October. Sedert den 4 dozer, zijn alhier reeds gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: Neptune, G. Rieherberg, Riga, hout; Napoleon, C. Bonide Rio-Janeiro, stukgoed.

Voor Gend bestemd: Caroline Mathilde, H. H. Tiemann, Nijw-Canle, lijnzand. Voor Vlissingen bestemd: Nooit gedacht, C. Schwenner, Sunderland, steenkolen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELANDS,

6 October 1843.

De Nederlandsche mude.	De Nederlandsche mude.
2 J. Zeeuwische dito f 9.00	Roekweit f 7
1 J. dito f 5.75	Winter Garst f 4
N. dito f 9.50	Zomergras f 4
2 J. Walch. Tarwe f 9.50	W. Witte Bonnen f 4
1 J. dito f 9.00	W. N. Bruine dito f 9
Nieuwe dito f 9.75	W. O. Paardemooien f 4
2 J. Zeeuwische Rogge f 6.75	Z. N. dito f 4
1 J. dito f 5.50	Banquette f 4,00 p. d.
Nieuwe dito f 7.50	Panetta f 4,00 p. d.
W. Groene Erwten f 7.50	Lijnolie f 4,00 p. d.
Witte dito f 7.25	Raapkolven f 4,00 p. d.
Koolzaad f 8.75	Lijnkoeken f 9.00 p. d.
Harer f 3.50	

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.